

# INTRODUKTION TILL HYLOZOIKEN

En vägledning till enskilt studium och gruppstudium  
av första avdelningen av *Kunskapen om verkligheten*  
av Henry T. Laurency (tredje upplagan)

För att få grundlig förståelse av esoteriken är det bäst att först studera det hylozoiska systemet och lära sig de grundläggande begreppen. Systemet framställs i *Kunskapen om verkligheten* (KOV) av Henry T. Laurency, framför allt i bokens första avdelning, *Verklighetsproblemen, del 1*. Denna avdelning (kapitel 1.1–1.43) med tillhörande kommentarer och instuderingsfrågor är lämpligt lärostoff för en termins studier i grupp. Följande termin kan förslagsvis ägnas åt livslagarna, avdelningen *Esoterisk livsåskådning* (kapitel 3.1–3.73) i *De vises sten* av Laurency.

Första terminen: Hylozoikens grunder.

Kursmaterial: *Kunskapen om verkligheten* (Laurency), kapitel 1.1–1.43 med föreliggande kommentarer och instuderingsfrågor.

Det gemensamma studiet delas lämpligen upp på sju gruppmöten med 14 dagar mellan mötena. Första mötet ägnas åt presentation av materialet och planering av studiet. Till vart och ett av de återstående sex mötena studerar eleverna enskilt de angivna kapitlen av KOV med tillhörande kommentarer och prövar sitt grepp om ämnet genom att söka besvara instuderingsfrågorna. Det huvudsakliga ändamålet med studiet på detta stadium skall vara att bemästra systemet i dess huvuddrag och grundläggande definitioner, varvid detaljerna lämnas till senare tillfälle.

Andra mötet: KOV, kapitel 1.1–1.3 (Vad de flesta icke veta – Bevisen för hylozoiken). Instuderingsfrågor 1–9.

Tredje mötet: KOV, kapitel 1.4–1.14 (TILLVARONS GRUNDFAKTORER, MATERIEASPEKTEN). Instuderingsfrågor 10–20.

Fjärde mötet: KOV, kapitel 1.15–1.23 (MEDVETENHETSASPEKTEN). Instuderingsfrågor 21–29.

Femte mötet: KOV, kapitel 1.24–1.31 (RÖRELSEASPEKTEN – *Alltings "återfödelse"*). Instuderingsfrågor 30–37.

Sjätte mötet: KOV, 1.32–1.34 (NATURRIKENA – *Fjärde naturriket*). Instuderingsfrågor 38–48.

Sjunde mötet: KOV, 1.35–1.43 (*Femte naturriket – Slutord*). Instuderingsfrågor 49–58.

## KOMMENTARER TILL *Kunskapen om verkligheten*, kapitel 1.1–1.43

### *Kommentar till 1.1 Vad de flesta icke veta*

1.1.2 Fiktioner är intellektuella föreställningar som strider mot fakta.

1.1.3 Att veta något apriori innebär att veta det utan att ha undersökt det.

1.1.3 forts. En papperspåve är med Laurencys språkbruk en bok med föregivet ofelbart innehåll. Liksom katolikerna har påven som sin ofelbara auktoriet, har protestanterna Bibeln som sin "papperspåve".

1.1.10 Indiska rishier, egyptiska hierofanter, gnostiska teurger, äkta rosenkreuzare är exem-

pel på esoteriska lärare tillhöriga olika äkta skolor.

1.1.24 Med överfysisk verklighet menas all verklighet bortom den grovfysiska synliga och den (för de flesta) osynliga eteriska fysiska verkligheten.

1.1.25 Aggregationstillstånd (molekylarslag): Fast, flytande och gasformigt tillstånd är den fysiska synliga materiens tre aggregationstillstånd. Denna synliga molekyllarmateria genomträngs av en serie av (för de flesta) osynliga fysiska aggregationstillstånd.

1.1.27 Själens preexistens är själens tillvaro före den mänskliga individens födelse.

1.1.27 forts. Objektiv medvetenhet och subjektiv medvetenhet är två begrepp, som måste klart förstås och hållas isär, eftersom de är oundgängliga för hela resonemanget om medvetenhetens natur. Till att börja med: Vad är objektivt och vad är subjektivt? Den materiella verkligheten ("yttre verkligheten"), som består av föremål eller objekt, är objektiv. Medvetenhetens verklighet ("inre verkligheten"), som består av subjektiva tillstånd, är subjektiv. Med objektiv medvetenhet menar vi alltså förmågan att uppfatta objektiv verklighet, materiell verklighet. Sinnesförmågor såsom syn-, hörsel- och känselintryck är exempel på objektiv medvetenhet, eftersom dessa förmågor avser materiell verklighet, materiella former. Däremot kan subjektiv medvetenhet inte klart uppfatta materiell verklighet. Känslor, tankar och ideer är subjektiva, eftersom dessa "inre tillstånd" normalt sett (för de flesta människor) inte medför att materiella former uppfattas. Normalt är människans sinnesförmågor hennes enda objektiva medvetenhet.

1.1.27 forts. Agnostiker förnekar möjligheten till kunskap om det överfysiska men tar inte ställning till frågan om det överfysiskas existens. Det gör däremot skeptikerna, vilka förnekar det överfysiska.

1.1.33 Arbetshypotes kallar man en förklaring man inte vet vara riktig men antar som den bästa möjliga tills vidare.

1.1.34 Fakta studerar vi fyra sammanhang: 1) historiska, 2) logiska, 3) psykologiska, 4) kausala. 1) Med historiskt sammanhang menas skeendens tidsföljd (men därför ej nödvändigtvis orsakssamband). 2) Logiskt sammanhang är tankars och utsagors beroende av varandra. 3) Psykologiskt sammanhang är handlingars beroende av sina motiv. 4) Kausalt sammanhang är verkans beroende av sina orsaker. Endast 4) är orsak i materiell bemärkelse. Grund-följd är ett logiskt sammanhang, orsak-verkan det kausala. Människor blandar mycket ofta samman orsak-verkan och grund-följd. Om jag till exempel är ute och vandrar i skogen och ser rök stiga någonstans i fjärran, sluter jag därav att det måste finnas en eld. Min slutsats är ett logiskt sammanhang, en förbindelse av de två tankarna "rök" och "eld", vari "rök" är grunden och "eld" är följden i mitt tänkande. Men i fysiska världen är elden orsaken och röken verkan. Vi ser alltså att orsak och grund inte skall blandas samman. Tänket går från grund till följd och kan arbeta åt båda hållen: sluta från orsaker till verkningar eller från verkningar till orsaker. Eller annorlunda uttryckt: grunden för mitt tänkande kan vara en orsak eller en verkan. I fysiska världen går det däremot alltid bara i en riktning, från orsak till verkan.

1.1.39 Illusioner är fiktioner som har blivit känslomässiga drivkrafter, såsom begär efter makt, ära, ägodelar osv. Illusioner kan också sägas vara känslomässiga värderingar, som strider mot livslagarna (se kapitel 1.41) eller enkelt uttryckt: begäret efter makt, anseende och pengar.

### *Kommentar till 1.2 Esoteriska kunskapsordnarna*

1.2.1 Till emotional medvetenhet hör begär och känslor, till mental hör tankar och ideer. På emotionalstadiet behärskas människan av sina begär och känslor, och hennes begynnande sunda förnuft kämpar i underläge mot det illusionsskapande önsketänkandet. På det följande mentalstadiet strävar människan att nå oberoende av emotionaliteten.

1.2.9 Antimetafysisk är den som avvisar tanken på en överfysisk verklighet.

1.2.11 Syntetisk livsinstinkt: Otaliga erfarenheter förvärvade under tusentals inkarnationer har bildat en undermedveten syntes, som visar sig i instinktiv livsförståelse.

1.2.13 Laurency skiljer mellan idiologi och ideologi. Idiologi är en lära som inte motsvarar verkligheten, t.ex. kristendomen, marxismen. Ideologi är en lära som uteslutande består av verklighetsideer, en esoterisk lära.

1.2.16 Sofister kallades en hel rad grekiska filosofer (från och med c:a 500 f.v.t.) som urskillningslöst ifrågasatte alla nedärvda begrepp och all kunskap; de försökte lösa kunskapsproblemen med "logik" (det vill säga: spekulat) utan fakta.

1.2.18 Nirvana, buddhi, manas, atma är indiska termer för flera överfysiska materietillstånd och dessas medvetenhet. Karma är lagen för sådd och skörd, handlandets konsekvenser på gott och ont. Dessa ursprungligen esoteriska termer har den icke-esoteriska spekulatjonen kommit över och misstolkat.

1.2.18 forts. Advaita (sanskrit: icke-dualism) är en indisk filosofisk riktning, som anser att det enda som verkligen existerar är brahman (det absoluta, oföränderliga väsendet), medan däremot den materiella verkligheten kallas illusion. Subjektivism är den filosofiska riktning som anser att endast medvetenheten är verklig och materien endast subjektiv uppfattning eller "illusion".

#### *Kommentar till 1.3 Bevisen för hylozoiken*

1.3.2 Kvasiockultism är mängden av alla sådana läror om det överfysiska som inte helt bygger på den esoteriska kunskapens fakta utan företer en blandning av esoterik och mänsklig spekulatjon.

1.3.2 forts. Fiktionalism den gemensamma beteckningen på alla läror, som saknar en fast förankring i verkligheten.

1.3.9 Fysisk-eteriska materieenergier finns i den materia, som ligger vid gränsen till det synliga och är den grovfysiska materien närmast.

#### *Kommentar till 1.4 TILLVARONS GRUNDFAKTORER*

1.4.1 Pytagoras levde c:a 700 år f.v.t. Han grundade en kunskapsorden och utformade det hylozoikiska systemet, som han undervisade sina lärjungar i. Läs om hans orden i KOV, kapitel 5.3. Hylozoiken avstår helst från att använda hävdvunna ord som ande, själ etc., vilka genom okunnighetens missbruk förlorat sitt förnuftsinnehåll.

1.4.3 Kunskapsteorin är den del av filosofin som sysslar med frågan om kunskapens möjlighet. Hylozoikens kunskapsteoretiska grundsats: "Allting är först och främst vad det synes vara, nämligen fysisk materiell verklighet, men därjämte något helt annat och ofantligt mycket mera." Det "helt andra" är medvetenhet och rörelse, som aldrig kan vara materia. Det "ofantligt mycket mera" är den större del av verkligheten (mer än 99 procent) som ligger bortom den synliga fysiska.

1.4.7 Aktualiserad medvetenhet är väckt medvetenhet; potentiell är ännu ej väckt, sovande. Passiv kallas sådan medvetenhet som aldrig kan vara självaktiv utan måste aktiveras genom impulser utifrån. Motsatsen är självaktiv medvetenhet eller, kortare, aktiv medvetenhet.

1.4.8 Om Demokritos se kapitel 5.4.

## MATERIEASPEKTEN

#### *Kommentar till 1.5 Urmaterien*

1.5.2 Omanifesterad kallas sådan verklighet som ej framträder i de materielag (atomer, molekyler etc.) som sammansätter kosmos. Notera pluralformen kosmoi, som uttalas kosmoj.

*Kommentar till 1.6 Kosmos*

1.6.5 Tretalets kombinerande till sjuatal sker på följande sätt, varvid siffrornas storlek visar de tre aspekternas inbördes styrka, 1 = rörelsen (viljan), 2 = medvetenheten, 3 = materien.

1     **1**    **2**    **3**

2     **1**    **2**    3

3     **1**    2    **3**

4     **1**    **2**    3

5     **1**    2    **3**

6     1    **2**    **3**

7     1    **2**    **3**

1.6.7 Dimension är slag av rum, duration är varaktighet.

### *Kommentar till 1.7 Atommaterien*

1.7.3 Aggregat är atomer och/eller molekyler anhopade till en form. Dynamisk betyder självverkande.

### *Kommentar till 1.8 Rum och tid*

1.8.2 Begreppet kosmiskt rum hör till manifesterad materia, ej urmaterien utan kosmisk materia av atomslagen 1–49. Rum innebär alltid begränsning och klotform. Det absoluta rummet, den omanifesterade urmaterien, är obegränsat och ej rum i kosmisk mening (den enda fattbara).

1.8.2 forts. Atommateria och molekyllarmateria har även olika rumstruktur. Atommaterien (1–49) finns överallt i kosmos. Molekyllarmaterien (se kapitel 1.10) finns endast i solsystemen (43–49) och bygger dessas planeter.

### *Kommentar till 1.9 Solsystem*

1.9.2 Pralaya (sanskrit) kallas den period, under vilken lägre materielag är upplösta, medan högre materielag omstöps inför en framtida ny aktivitetsperiod, manvantara, i lägre världar. Manvantara och pralaya eller Brahmas dagar och nätter är äldre beteckningar på solsystemets aktivitets- och passivitetsperioder.

### *Kommentar till 1.10 Molekyllarmaterien*

1.10.5 De olika molekyllarslag, som utgör den fysiska, emotionala, mentala etc. materien inom en planet, bildar koncentriskt skikt inom denna, så att varje högre skikt genomtränger samtliga lägre och dessutom sträcker sig utöver dem. Sålunda bildar det lägsta fysiska molekyllarslaget (49:7) en fast innersta kärna, vilken, om den vore en perfekt sfär, skulle helt täckas av havets vatten (49:6); därefter luftskiktet (49:5) etc. Alla dessa tre lägsta molekyllarslag genomträngs av de allt högre molekyllära etrarna (49:2–4). Motsvarande gäller för de emotionala (48:2–7) och mentala (47:2–7) molekyllära skikten.

1.10.6 De emotionala, mentala etc. molekyllarslagen kallas ibland fasta, flytande etc. i analogi med de fysiska slagen, från vilka beteckningarna hämtats. Emotionalmaterien (48) är givetvis av en totalt annan beskaffenhet än fysiska materien, så att benämningarna ”fast”, ”flytande” etc. på dess molekyllarslag inte får fattas i bokstavig mening.

1.10.8 De 147 materielskikten: 49 skikt vardera i 49:4, 49:3 och 49:2 måste genomträngas, innan den verkliga fysiska atomen (49:1) nås.

### *Kommentar till 1.11 Planeterna*

1.11.1 Att solsystemvärldarna 43–45 är gemensamma för de individer, som förvärvat objektiv medvetenhet i dem, innebär bland annat att dessa individer kan röra sig fritt mellan de olika kloten inom solsystemet, identifiera sig med invånarnas medvetenhet; se även tabellen i kapitel 1.35.19. Individerna i världarna 46–49 är däremot hänvisade till sina egna planeter.

1.11.3 Att planetvärldarna 47–49 uppdelats i fem molekyllarvärldar medför bland annat att monaderna efter hand förvärvar fem höljen i 47–49, ett för varje molekyllarvärld.

### *Kommentar till 1.13 Monadhöjljerna*

1.13.2 Varje naturform (mineralform, växtform, djurform eller mänsklig organism) är ett hölje för en inneboende monad. Höljet är ett instrument för utvecklingen av monadens medvetenhet. Höljet består av molekyler, atomer och alltså ytterst av uratomer. Men det är stor skillnad mellan de monader, som i ofantlig mängd kollektivt bygger upp de 2-atomer, som

bygger upp 3-atomerna, som bygger upp 4-atomerna och så vidare till exempelvis de fysiska atomer (49), som sammansätter eterhöljet höljets materia, och den enda monad som bor i höljet och använder det som sitt, en stor skillnad i medvetenhetens utveckling.

1.13.3 Organismen består av celler, vävnader, organ och organsystem. Aggregathöljen är sammansatta på ett helt annat sätt, kan exempelvis upplösas och nyformas ögonblickligt.

#### *Kommentar till 1.14 Människans fem höljen*

1.14.2 Människomonaden är monaden under dess utveckling i människoriket.

1.14.7 Monadens medvetenhet är den egentliga jagmedvetenheten. Den utvecklas från lägsta fysiska (49) medvetenhet till högsta kosmiska (1) allvetenhet. Under denna utveckling från 49 till 1, och som en förutsättning för den, identifierar sig monadmedvetenheten med allt högre slag av medvetenhet: sinnesförmimmelser (49), känslor (48), tankar (47) och så vidare.

## MEDVETENHETSASPEKTEN

#### *Kommentar till 1.15 Monadmedvetenheten*

1.15.1 Exaktare uttryckt betyder aktiv medvetenhet självaktiv, självinitierad medvetenhet och passiv medvetenhet icke-självaktiv. Passiv medvetenhet är alltså icke inaktiv men aktiv endast under yttre påverkan; exempelvis har människans emotional- och mentelhöljen egen, passiv medvetenhet, som måste aktiveras (1) av den självaktiva monaden eller (2) av robotfunktioner (komplex, vanor etc.) som monaden en gång upprättat eller (3) av vibrationer utifrån (telepatiskt mottagna). Monaderna börjar förvärva självaktiv medvetenhet redan i de undermänniska evolutionsrikerna.

#### *Kommentar till 1.16 Olika slag av medvetenhet*

1.16.1 "Tekniskt sett..." det vill säga medvetenheten indelad efter materievärldar: kosmisk medvetenhet i världarna 1–42, solsystemmedvetenhet i världarna 43–45 och planetmedvetenhet i världarna 46–49. Om essential medvetenhet se 1.35.5ff.

1.16.6 Högre slag av medvetenhet kan uppfatta lägre, lägre kan inte uppfatta högre. Tanken (47) kan uppfatta (till exempel analysera) och styra begäret (48) och sinnesförmimmelserna (49), begäret kan sortera sinnesförmimmelser i behagliga och obehagliga. Men med sinnena uppfattar man inga begär och med begäret inga tankar.

#### *Kommentar till 1.17 Subjektiv och objektiv medvetenhet*

1.17.1 För att klart förstå begreppen subjektivt och objektivt är det nödvändigt att förstå tillvarons tre aspekter: Materien är den objektiva verkligheten. Medvetenheten är den subjektiva verkligheten. Rörelsen är den dynamiska verkligheten, som finns i både den objektiva och subjektiva (allt är i ständig förändring). Det finns ingen enbart subjektiv eller enbart objektiv verklighet. När människan uppfattar fysiska verkligheten (49) som enbart objektiv (som materia), beror det på hennes bristande förmåelse av medvetenheten (den subjektiva) i denna verklighet. När hon uppfattar den emotionala (48) som enbart subjektiv känsla och den mentala (47) som enbart subjektiv tanke, beror det på att hon inte kan iakttaga de materieformer som är bärare av hennes känslor och tankar. Till detta behövs emotional och mental objektiv medvetenhet, motsvarande de fysiska sinnena. Förnuft är subjektiv medvetenhet. Förstånd är objektiv medvetenhet.

### *Kommentar till 1.18 Fysisk medvetenhet*

1.18.3 "Motsvarande gäller för alla högre världar" skall förstås i betydelsen "alla högre världar inom solsystemet", alltså (förutom fysiska världen, värld 49) världarna 48–43, däremot inte de allt högre kosmiska världarna, 42–1, eftersom dessa världar består uteslutande av atommaterial, såsom framgår av det som sägs i 1.10.4.

1.18.4 De subjektiva förnimmelserna i eterhöljet (49:2-4) upplevs mestadels såsom fysisk ork och vitalitet eller brist på sådan.

### *Kommentar till 1.19 Emotional medvetenhet*

1.19.3 Barbarstadiet är det första av de fem utvecklingsstadier monaden går igenom i människoriket; se 1.34.12.

1.19.5 Repellerande känslor är "hat": vrede, förakt, dömande, fruktan, depression etc. Attraherande känslor är "kärlek": tillgivenhet, respekt, tillit, beundran, tacksamhet, mod, offervilja, lojalitet etc.

### *Kommentar till 1.20 Mental-kausal medvetenhet*

1.20.3 "Diskursiv" kallas tanken när den arbetar med ett begrepp i sänder, en process som kommer till uttryck i en tankegång. Diskursivt tänkande är tänkande genom begrepp och är motsatsen till intuitivt tänkande.

1.20.5 Absolutifiera gör tänkandet när det inte ser tingen i sina ofrånkomliga sammanhang, i sina förhållanden med andra ting, utan låter dem gälla absolut, gör dem oföränderliga och oberoende. Exempel är mångas värderingar av gott och ont, rätt och orätt i moral, religion etc.

1.20.9 Med "intuition" menas i esoteriken åtminstone kausal medvetenhet (47:1-3) men ofta även essential medvetenhet (46:1-7), så att skillnad måste göras mellan kausal och essential intuition, två radikalt olika sätt att uppfatta verkligheten. Denna verkliga intuition är emellertid något helt annat än vad de flesta menar med sin "intuition": känslotänkande med ringa mentalt innehåll.

1.20.10 Kausal medvetenhet är såväl subjektiv – intuition – som objektiv – omedelbar, korrekt uppfattning av alla materiella former i världarna 47–49 i planeten. Under det femte och sista utvecklingsstadiet i människoriket, idealitetsstadiet, aktiverar människan den kausala medvetenheten. När hon lärt sig att kunna leva i denna medvetenhet i dagsmedvetenheten så snart hon vill, är hon ett kausaljag.

### *Kommentar till 1.21 Högre slag av medvetenhet*

1.21.3 Om beteckningen "jag" tillämpad på utvecklingsstadier: Vad slags jag är människorna? Målet för monaden i människoriket är att bli ett kausaljag eller högre 47-jag, men kausaljagen är ytterst fåtaliga. Flertalet av nuvarande mänskligheten har "full subjektiv och objektiv självmedvetenhet samt aktivitetsförmåga" endast i fysiska världen (värld 49). Likväl räknas en stor del av mänskligheten såsom emotionaljag (48-jag) och en betydligt mindre del såsom mentaljag (lägre 47-jag), eftersom deras starkt utvecklade subjektiva emotionala respektive mentala medvetenhet dominerar över den objektiva fysiska.

### *Kommentar till 1.22 Jagets omedvetna*

1.22.3 Blanda inte ihop latens och potentialitet! Latent är allt som någon gång funnits i monadens dagsmedvetna, dess uppmärksamhet, men sedan sjunkit ner i dess undermedvetna. Potentiella är alla högre slag av medvetenhet, vilka monaden ännu aldrig ägt. Det latent finns i det undermedvetna. Det potentiella är det övermedvetna. Det latent är det förflutna. Det potentiella är det framtida.

1.22.7 Globala vibrationer når över hela planeten.

### *Kommentar till 1.23 Individens minnen*

1.23.1 Kausalhöljet förvärvades när monaden övergick från djurriket till människoriket.  
1.34.1,2

1.23.3 Om skandhaer: När vissa intryck och erfarenheter, känslor, tankar etc. upprepas ofta och starkt nog, blir de motsvarande mental- respektive emotionalmolekylerna kvarhållna i monadens närhet i stället för att skingras när mental- och emotionelhöljerna upplöses efter organismens död. Dessa skandhas bevaras i kausalhöljet.

1.23.4 Om klotminnen: De klot av fysisk-eterisk, emotional, mental och kausal materia som omger vår synliga fysiska planet är liksom dess höljen (aura) i högre världar och har i likhet med alla höljen fullständigt minne av allt som hänt dem sedan de kom till. Dessa är de planetariska klotminnena. Motsvarande gäller för andra planeter, solsystemen och kosmos i dess helhet.

## RÖRELSEASPEKTEN

### *Kommentar till 1.24 Rörelsen definierad*

1.24.3 Ordet ”dynamis” uttalas med tonvikten på y:et.

### *Kommentar till 1.27 Kosmiska rörelsen*

1.27.1 Primärmateria: De uratomer, som senast förts in i kosmos från kaos (urmaterien), genomgår involvering (sammansättning) att bilda lägre materia (2–49) och sedan evolvering (upplösning) tillbaka till det ursprungliga, osammansatta tillståndet (1). De atom- och molekylarslag som bildas i dessa processer kallas primärmateria. Tack vare att primärmateriens atomer genomgår involvering och evolvering lär sig de ingående (alltjämt omedvetna) monaderna med tiden att bilda stabila aggregat, varefter de kan ingå i involutionsprocessen i världarna 43–48, vari deras medvetenhet aktualiseras, väckes.

1.27.1 forts. När det sägs att ”en jämn flod av uratomer strömmar ner genom alla världarnas atomer”, avses därmed inte rörelse nedåt i rummet utan uratomernas övergång från ett högre materie- och energitillstånd till ett lägre.

### *Kommentar till 1.28 Viljan*

1.28.1 Om ”energiens individualiserade sätt att verka genom medvetenheten...”: Medvetenheten tillhör alltid väsen – individer eller kollektiv – som alla har sin unika egenart. Om allts egenart, se kapitel 2.8 *Några problem för framtida psykologien*.

1.28.4 Om medvetenhetsaktiveringen i de olika naturrikerna: Att medvetenheten är aktiv betyder att monaden är självaktiv i sin medvetenhet, har förvärvat vilja och initiativförmåga i denna: svag fysisk vilja i växtriket (växternas strävan mot ljus och stöd), starkare fysisk vilja (rörelseförmåga) och begynnande emotional vilja (begär) i djurriket, också mental vilja (förnuftsvilja) i människoriket. I människoriket blir aktiveringen till slut medveten, när människan inte längre vill låta känslor och tankar leva sitt eget okontrollerade liv, som endast medför ”inre babbel” och negativa känslor. Då inser människan att hon själv skall bestämma över innehållet i sin medvetenhet, att hon skall vara alltmer självaktiv i sin medvetenhet. Självinitierad medvetenhet är sådana känslor, tankar etc. som man själv tagit initiativet att känna, tänka. Det är skillnad på om ”jag tänker” eller ”det tänker i mig” (se 2.9.9,10).



### *Kommentar till 1.29 Olika slag av energi och vilja*

1.29.2 Människan utvecklar subjektiv självmedvetenhet i fysiska, emotionala och mentala världarna. Hon uppfattar sitt jag såsom centrum i alla sinnesförmåelser, känslor och tankar. På nuvarande utvecklingsstadium har hon objektiv självmedvetenhet endast i fysiska världen. Det är utgående från denna, som hon har aktiverat sin fysiska vilja och sedan aktiverar även sin emotionala och mentala vilja.

1.29.3 Atomenergierna verkar alltså direkt från 47:1 till 48:1 och därifrån till 49:1 utan att passera molekylarslagen.

### *Kommentar till 1.30 TILLVARONS MENING OCH MÅL*

1.30.3 Den makt lagtillämpningen ger: se 4.11.7 om esoterikens fundamentalaxiom.

1.30.4 Desorienterat i sitt höljes medvetenhetskaos är jaget, när det icke är självaktivt i sitt hölje; tänker och känner självt. Då är det i stället höljet som är aktiverat, antingen genom vibrationer utifrån (telepati) eller genom automatiserade tanke- och känslövanor, som ”tänker i oss”. Se kapitel 2.9 *Telepati*.

1.30.7 Atommedvetenhet: medvetenhet i 49:1 ger möjlighet till allvetenhet i planetens fysiska värld, 48:1 i dess emotionala värld, 47:1 i dess kausala-mentala värld, varvid högre världars allvetenhet innefattar alla lägre världar.

### *Kommentar till 1.31 Alltings ”återfödelse”*

1.31.4 Medvetenhetsexpansion i femte naturriket: Från och med värld 46 innebär medvetenhetsutvecklingen också att jagmedvetenheten expanderar. Med sin jagidentitet bevarad inträder monaden i gemensam medvetenhet med allt större kollektiv i allt högre världar. Omfattningen av dessa kollektiv i världarna 43–46 anges i 1.35.19.

### *Kommentar till 1.32 NATURRIKENA*

1.32.1 Blanda inte ihop naturriken med världar! Värld är ett materietillstånd med sitt eget slag av medvetenhet och rörelse (vilja). Naturrike är ett stadium i monadernas evolution. I en och samma värld kan monader tillhörande flera olika naturriken vistas, och ett naturrikes monader kan vara medvetna i flera världar.

1.32.2 En eon = 4320 miljoner år.

1.32.3 Ett exempel på att varje naturform är ett hölje för en monad i högre rike: De monader, som ytterst bygger upp hennes organism, tillhör mineralriket, så att människan (monaden i människoriket) alltså har tre rikens försprång i evolutionen framför dessa sina hölje-monader.

### *Kommentar till 1.33 De tre lägsta naturrikena*

1.33.2 Objektiviseringsprocessen innebär att monadernas verklighetsuppfattning blir alltmer bestämd av yttrevärlden, den objektiva verkligheten. De högsta djurarternas väl utvecklade sinnesförmåigheter är resultat av denna process genom tre naturriken. Det är genom denna sin objektiva medvetenhet, som monaden kan uppleva motsättningen mellan egen medvetenhet och omvärld, mellan det subjektiva och det objektiva. Detta leder till att självmedvetenheten vaknar. Filosoferna har i alla tider sökt bortförklara den objektiva verkligheten med subjektivistiska fantasier. Jagets motsättning till andra jag är nödvändig på lägsta mänskliga stadiet för att befästa den ännu svagt utvecklade självmedvetenheten. På högre stadier blir dock denna självhävdelse till ett ont.

1.33.4 Att mottaga och anpassa sig till högre vibrationer som förutsättning för att övergå till högre naturrike: För att övergå till essentialriket måste människan lära sig mottaga och anpassa sig till vibrationerna från hennes kausalhölje (47:1-3), därefter lära sig uppfatta tillvaron

med kausal medvetenhet och använda kausal vilja. Detta lär hon sig mot slutet av människo- riket. Långt dessförinnan har kausalenergierna tjänat huvudsakligen till att vitalisera de lägre höljena. I esoterisk mening är hälsa kausalenergiernas obehindrade inflöde i mental-, emotio- nal- och eterhöljerna. När dessa energier hindras någonstans i de lägre höljerna genom till exempel destruktiva tankar och känslor, uppstår sjukdom i dessa höljen och i sista hand i organismen.

1.33.6 49:4:7:7 är den lägsta av de 49 underavdelningarna av molekylarslag 49:4. Se kommentar till 1.10.8.

1.33.6 forts. Eterisering är den process som leder till att eterhöljet i framtiden blir män- niskans lägsta hölje. Genom bortfallet av organismen befrias människan också från 99 procent av sina nuvarande fysiska lidanden och omsorger, så att hon kan få ägna sig odelat åt att för- verkliga livets mening, som är att utveckla medvetenheten. En förutsättning för eteriseringen är utvecklandet av eterisk objektiv medvetenhet (eterisk syn i 49:4 och 49:3), som icke är klärvoajans utan en egenskap hos ögats eteriska motsvarighet.

#### *Kommentar till 1.34 Fjärde naturriket*

1.34.4 Av de 777 utvecklingsnivåerna hör 400 till barbarstadiet, 200 till civilisations- 100 till kultur-, 70 till humanitets- och 7 till idealitetsstadiet. I regel vistas människan på samma nivå under många inkarnationer, och desto fler inkarnationer ju lägre nivå. På barbar- och civilisationsstadierna förbrukar hon ofta hundra inkarnationer eller fler per nivå. På högre stadier blir det färre inkarnationer per nivå, allteftersom individen förmår göra de lärdomar nivån ifråga avser att bibringa honom. Hela idealitetsstadiet kan avverkas på sju inkarnatio- ner.

1.34.9 "Gud kan icke skapa en enda monad..." Gud är kollektivet monader i högsta eller sjunde gudomsriket i världarna 1-7.

1.34.10 Ödeslagen försätter människan i situationer, där hon tvingas utveckla felande men i utvecklingen nödvändiga egenskaper och förmågor. Om hon dessutom inte får tillfälle att aktualisera sina latent anlag, så kan hon verka mycket bortkommen och av moralisterna taxeras till en betydligt lägre nivå än hennes verkliga.

1.34.10 forts. Skördelagen tvingar på människan sämre egenskaper, fel, lyten, nerdragande umgänge, skenbart hopplösa situationer – allt efter hennes handlingar och underlåtenheter i föregående liv.

1.34.10 forts. En klan är en grupp monader (hundratals till många tusentals), som kausa- liserat tillsammans och sedan inkarnerar samtidigt.

1.34.12 Den nykausaliserade människan är ofta mindre intelligent än de högsta djurarternas individer, eftersom dessa har tillgång till gruppsjälens gemensamma erfarenheter, som yttrar sig i artinstinkten. Människan är i sitt kausalhölje en isolerad individ, vilket är nödvändigt för att hon skall utveckla självtillit och självbestämmdhet.

1.34.15 Intellektualiseringen av begären innebär att de omvandlas till känslor med allt större förnuftsinnehåll. Den förståelse och förmåga av inlevelse, som finns i alla högre känslor är, det intellektuella elementet i känslan. Begäret tillhandahåller repulsions- och attraktionskraften till lägre respektive högre känslor.

1.34.17 Mystikerns intellektualitet når ej över 47:6, princip tänkandet. Detta kan ej styra fantasin i 48:3, utan för detta krävs perspektivtänkande, 47:5, som aktiveras först på humani- tetsstadiet. Därför tar mystikerns fantasi överhand över hans sunda förnuft. Detta förklarar mystikerns bristande sinne för proportioner, bristande förståelse för att utvecklingen måste ta tid och går genom stadier, eftersom detta strider mot hans fiktion om omedelbar förening med "gud"; bristande förmåga att inse den slående motsägelsen mellan upplevd egen gudomlighet (medvetenhetsaspekten) och reell förmåga (energiaspekten), slående ty vad vore

allvetenheten utan allmakten?

1.34.17 forts. Helgon är emotionalt geni, förmågan att ständigt hålla dagsmedvetenheten i 48:2 eller 3.

1.34.20 Mentalsystem: alla verkliga kunskapssystem är mentala. Emotionalsystem tilltalar känslan, som dock inte är någon väg till kunskap. De flesta ockulta och även "esoteriska" system kan betecknas som emotionalsystem; alltför mycket präglade av upphovsmannens önsketänkande, allmänmänskliga illusioner (religiösa synsätt) etc.

1.34.20 forts. Intuitionens värld, de verkliga idealens värld, är kausalvärlden.

1.34.23 Kausaljaget träder i förbindelse med dem i högre riken som deras lärjunge och medhjälpare. Om de tolv essentiala egenskaperna, se KOV 7.23.3.

1.34.28 Emotionalvärldens sex regioner är emotionala molekyllarmateriens (48:2-7) sex koncentriskt skikt, vilka omger och delvis genomtränger vår fysiska planet.

1.34.28 forts När människan sover frigör sig emotionalhöljet med högre höljen och monaden från de båda fysiska höljen, så att monaden lever i emotionalvärlden, där dess grad av vakenhet bl.a. beror på utvecklingsstadiet. Sönnen skiljer sig från döden bland annat i att förbindelsen till de fysiska höljen finns kvar, vilket tvingar monaden i de högre höljen att återinträda i organismen.

1.34.34 Efter inkarnationens slut förlorar den vanliga människan sin medvetenhetskontinuitet vid inträdet i kausalvärlden, ett förhållande som varar tills hon förvärvat kausal medvetenhet i fysisk dagsmedvetenhet. Då har människan obruten kontinuitet i medvetandet genom alla återstående inkarnationer i människoriket, såvida dålig skörd icke hindrar.

#### *Kommentar till 1.35 Femte naturriket*

1.35.1,2 Eftersom lägre medvetenhet inte kan uppfatta högre verklighet än sin egen värld, så måste alla individer få kunskap om det för dem högre av individer i högre naturriken. Detta är principen för all överföring av all esoterisk kunskap, en princip som ställer esoteriken i kontrast mot den klärvoajans av Steiners (KOV 6.8) och Ramakrishnas (KOV 7.14) slag, där den mänskliga emotionaliteten används för att "utforska" högre naturriken, ja hela kosmos. Det ytterligt subjektiva och otillförlitliga i detta framgår av att icke två emotionala klärvoajanter framlägger ens ungefärligen liknande världsåskådningar. Individens intresse för klärvoajanters och mediers "uppenbarelsen" övervinns på humanitetsstadiet och ersätts med humanistens strävan efter objektivitet och sunt förnuft, som är förutsättningar för esoterikstudier.

1.35.7 Om gnostikerna se kapitel 5.13.

1.35.9 De oförfalskade klotminnena finns i 47:1, 48:1 och 49:1. I klotminnen av lägre, molekyllar materia (47:7, 48:2-7) finns materiereformer motsvarande allt som människor och andra okunniga väsen känt och tänkt, trott och förmodat, all mytologi, teologi och historia (förfalskning av det förflutna). Dessa materiereformer kan iakttagas med emotional och mental klärvoajans. Atomminnena är däremot oåtkomliga för illusionsskapande lägre medvetenhet. Se även 1.30.7

1.35.13 Avatar är en individ från ett gudomsrike (1.37 *Kosmiska riken*), vilken frivilligt inkarnerar i mänskligheten icke för att "frälsa" oss genom att få oss tro på hans gudomlighet etc., utan för att med sin närvaro visa oss människans potentiella gudomlighet och med sitt exempel visa oss den gamla och oföränderliga vägen till förverkligandet av denna potential: kärlekens och visdomens väg.

1.35.16 Kärlek och visdom: Essentialmedvetenheten uppfattar allt liv som en enhet, ett ofantligt större jag med egna monaden som självmedveten fokus i detta. Självidentiteten består, men motsättningen till andra monader har övervunnits för alltid. Det finns ingen isolering, och även begreppen "jag" och "du" är otänkbara. Detta är kärlek. I det essentiala

kollektivväsendet har alla ingående individer tillgång till allas erfarenheter och minne när de så önskar. Detta är visdom.

1.35.17 Också attraktionen skall övervinnas under evolutionens gång, eftersom den begränsar livsupplevelsen till det egna individuella jaget, vilket hindrar expansionen i det kollektiva jaget. Den som måste känna attraktion till dem han skall tjäna, vet inte vad tjänande är. Essentiala kärleken (46) är bortom attraktion och repulsion, är oupplöslig enhet med allt.

1.35.19 44- och 43-jag rör sig fritt i solsystemet. Lägre jag är hänvisade till sina respektive planeter. Samtliga planeter i vårt solsystem är befolkade med medlemmar av alla naturriken.

1.35.20 Livets gudomlighet innebär dels att alla monader en gång skall nå gudomliga stadier (allmakt och allvetenhet), dels att kosmos som helhet, solsystemen och planeterna styres av gudomliga väsen.

#### *Kommentar till 1.37 Kosmiska riken*

1.37.3 Kosmisk medvetenhet förekommer endast i kosmos, lägst värld 42. Vissa ockultisters föregivna "kosmiska medvetenhet" är deras emotionala klärvoajans i 48:3 och 4.

#### *Kommentar till 1.38 Planethierarkien*

1.38.1 Endast individerna i femte och sjätte riket inom vår planet avses. De andra planeterna i vårt solsystem har sina egna hierarkier.

1.38.2 Beträffande de sju departementen se kapitel 2.6.

#### *Kommentar till 1.39 Planetregeringen*

1.39.2 Planetregeringens materiedepartement ansvarar särskilt för materieförändringen, rörelsedepartementet förvaltar livslagarna (ser till att rubbad balans blir återställd) och medvetenhetsdepartementet stimulerar allt livs medvetenhetsutveckling i planeten.

1.39.3 Med "gud" eller "gudar" avses i esoteriken aldrig några tänkta "absoluta" väsen, självrådiga väsen, höjda över kosmos' lagar i sitt godtycke, såsom vissa religioner lär, utan äldre bröder i evolutionen, vilka nått relativ fulländning, allvetenhet och allmakt inom något klotsystem. De behöver inte vår dyrkan utan vårt samarbete.

#### *Kommentar till 1.41 LAGEN*

1.41.1 Eftersom ingenting existerar isolerat utan alltid i förhållande till allt annat, är relationerna mellan tingen livets väsentliga innehåll. Eftersom dessutom "allt förändras", är det viktigast att studera de relationer som är förhållandevis konstanta och bestämmer relationerna mellan allting annat. Dessa är lagarna. Enligt esoterikens grundläggande axiom (självklar sats) "finns lagar i allt och är allt uttryck för lag" (KOV 4.11.7).

1.41.17 Grundtendenser: Redan i mineralriket har monaden en utbildad egenart, hos vilken endera av två grundtendenser dominerar. Den attraherande tendensen strävar efter anpassning till och identifiering med annat liv. Den repellerande tendensen strävar efter självhävdelse mot och herravälde över annat liv. Den repellerande tendensen övervinns efter hand på de tre högre mänskliga utvecklingsstadierna och måste vara helt utmönstrad, innan monaden kan övergå till femte naturriket.

#### *Kommentar till 1.42 Framtidens vetenskap*

1.42.1 Exempel på verklighetsbegrepp är sådana begrepp som materia, atom, idé, utveckling, ändamålsenlighet, lag, vilka alla härrör från den pytagoreiska (hylozoiska) skolan, som stimulerade till den första grekiska naturvetenskapens och filosofins uppkomst.

1.42.2 Att materieaspekten är den nödvändiga grunden för exakt uppfattning visar sig i att det är omöjligt att hålla isär de olika medvetenhetsslagen utan att hänföra dem till monadens

respektive höljen och dessas atom- och molekylarslag. Den som försöker definiera medvetenhet med medvetenhet måste tänka i cirklar och använda sådana gamla termer som ”själ” och ”ande”, vilka på grund av okunnig överanvändning har kommit att betyda snart sagt vad som helst och därför inte har något förnuftsinnehåll, såvida de inte omdefinieras, vilket alltså måste göras utifrån monadhöljena och deras olika atom- och molekylarslag (materieaspekten). Ett annat exempel, som visar att definitionerna måste utgå från materieaspekten: Man kan inte ens dra gränserna mellan de olika naturrikena med hänvisning till medvetenheten, då exempelvis nyblivna människan från medvetenhetssynpunkt är ett djur. Gränserna kan definieras endast med hänvisning till antalet individuella höljen: mineralmonaden: 1, växtmonaden: 2, djurmonaden: 3, människomonaden: 5 (djuret blir människa genom förvärv av individuellt mentalthölje och kausalhölje; djurmonaderna har inget kausalhölje, och deras mentalthölje är respektive gruppsjäls gemensamma egendom).

#### *Kommentar till 1.43 Slutord*

1.43.4 ”Akashakrönikan” är de molekylära klotminnen i emotionalvärlden som går att kontakta med klärvoajans. De ger ingen kunskap om det förflutna men väl om vad folk i alla tider har trott om det förflutna. Se kapitel 6.9 och kommentar till kapitel 1.35.

## INSTUDERINGSFRÅGOR

1. Varför kan vetenskapen inte avgöra vad som ”strider mot naturlagarna”?
2. Varför kan esoteriken endast bli en arbetshypotes för de flesta människor?
3. Varför är system nädvändiga för tänkandet?
4. Vilken roll spelar återerineringen för vår kunskap?
5. Vari består den esoteriska kuskapens oskattbara värde?
6. Hur kan mänskligheten få kunskap om tillvaron, om dess mening och mål?
7. Förklara skillnaden mellan tro och antagande.
8. Varför gäller att ”ingen självlärd skådare någonsin såg riktigt”?
9. Vad ligger i begreppet hylozoik?
10. Vad innebär det att de tre aspektet utgör en treenighet?
11. Definiera monaden.
12. Vad är en kosmos?
13. Vad skiljer de olika materievärldarna i kosmos åt?
14. Beskriv atomslagens uppkomst.
15. Finns det oförstörbar materia i kosmos?
16. Har tid dimension?
17. Vad är ett solsystem?
18. Definiera atom- och molekylarmateria.
19. Vilka är människans fem världar och höljen i dessa?
20. Förklara kort de mänskliga höljenas funktion.
21. Vad innebär aktualisering av medvetenhet?
22. Vad är jag?
23. Vad är kosmiska totalmedvetenheten?
24. Vad är viktigast att veta om medvetenheten?
25. Vad är subjektiv och objektiv medvetenhet?
26. Hur kan allt subjektivt ha sin objektiva motsvarighet?
27. Beskriv kort människans tre huvudslag av medvetenhet?
28. Vad innebär: 47-jag, 46-jag etc.?

29. Vad betyder dagsmedvetenhet, undermedvetenhet, övermedvetenhet?
30. Vad är viktigast att veta om tillvarons rörelseaspekt?
31. Vilka är huvudorsakerna till rörelsen? Definiera dem.
32. Vad är aktiv medvetenhet?
33. Vad innebär medvetenhetsaktivering?
34. Varför behöver monaden höljen?
35. Vad är tillvarons mening?
36. Vad är tillvarons mål?
37. Vad säger formlagen?
38. Vad är ett naturrike?
39. Räkna upp naturrikerna i solsystemet.
40. Vad är transmigration?
41. Vad innebär naturens klasser?
42. Vad innebär kausalisering?
43. Vilket hölje är permanent under hela evolutionen i människoriket?
44. Hur förklaras de olika utvecklingsstadierna i människoriket?
45. Är människan god eller ond?
46. Räkna upp de fem mänskliga utvecklingsstadierna och beskriv dem kort.
47. Vilket är monadens mål i människoriket?
48. Vilken är den viktigaste av människans fem världar?
49. Hur mycket esoterisk kunskap får vi?
50. Säg något kännetecknande om essentialmedvetenheten.
51. Vad är och var finns lidandet?
52. Vad har planethierarkin för uppgift?
53. Vad säger hylozoiken om tillvarons lagenlighet?
54. Vad är det för skillnad på naturlag och livslag?
55. Räkna upp och beskriv kort de livslagar som är viktigast för människan.
56. Vad är ont och varför finns ont i en kosmos styrd av fullkomliga väsen?
57. Vad är slutmålet för människans rätts- och samhällssystem?
58. Vad gör hylozoiken till det mest överlägsna kunskapssystemet?